

Formål

Den viktigste oppgaven til en NA-gruppe er å bringe videre NAs budskap om tilfriskning. Grupper som tar seg tid til å diskutere er som regel bedre i stand til å etablere en atmosfære hvor dette budskapet kan bli formidlet. Å møtes gjør medlemmer i stand til å diskutere problemer i gruppen, knytte bånd seg imellom og se på gruppen som en helhet. Gruppesaksmøter (også kalt gruppesamvittighetsmøter) gjør det også mulig for grupper å diskutere gruppesaker slik at tilfriskningsmøtet kan fokusere på å bringe NA-budskapet videre på en effektiv måte.

Forslag til format på gruppesaksmøter

Gruppesaksmøter holdes vanligvis før eller etter tilfriskningsmøtet, slik at tilfriskningsmøtet kan fokusere på sitt hovedformål. Gruppe-medlemmer oppfordres til å møte opp, stille spørsmål og delta i diskusjoner. Dette forslaget til møteformat er ment å gi grupper en følelse av hvordan et typisk gruppesaksmøte avholdes. Det er mange måter å avholde et gruppesaksmøte på. Størrelse og gruppens form avgjør vanligvis hvor strukturert gruppesaksmøtet vil være.

1. Medlemmet som leder gruppen (vanligvis sekretæren) åpner gruppesaksmøtet med en bønn.
2. Gruppens problemer og løsninger på problemer diskuteres. Disse diskusjonene innebærer gjerne ting som gruppens forhold til møtelokalet, hvor godt gruppen bringer NAs budskap videre og andre aktuelle saker.
3. Kassereren avgir rapport om gruppens økonomi og legger fram et forslag om bidrag til servicearbeid på område-, regions- eller verdensnivå.
4. Gruppeservicerepresentanten rapporterer om saker fra område-, regions-, sone- eller verdensnivå som er viktige for gruppen.
5. Andre betroddetjenere rapporterer fra sine ansvarsområder.
6. Gruppen tar opp ledige verv eller oppgaver som må utføres.
7. Møtet avsluttes med en NA-bønn.

Noen grupper holder gruppesaksmøter regelmessig (sammenfallende med områdemøtet), mens andre avholder møter når det er en spesiell sak som krever gruppens oppmerksomhet. Gruppesaksmøter er ment å gi medlemmene en mulighet til å diskutere saker som er viktige for gruppen.

Gruppesamvittighet

Gruppesamvittighet er måten vi i fellesskap inviterer kontinuerlig veiledning fra en høyere makt inn i vår beslutningsprosess. Gruppesamvittighet er når rusavhengige, som har vekket sin individuelle samvittighet, kommer sammen for å diskutere servicerelaterte spørsmål. Denne samvittigheten demonstreres når gruppe-medlemmer lytter til hverandre og kommer til en enighet som gir mening for gruppen – ofte ved å inngå kompromisser og vurdere nye løsninger i prosessen. Rolig diskusjon, gjensidig respekt og tillit til gruppesamvittigheten hjelper grupper til å oppnå sitt hovedformål.

Noen ganger bruker vi avstemming som et grovt redskap for å gi denne åndelige veiledningen et klart og tydelig uttrykk. Mange ganger er ikke avstemming nødvendig etter at gruppen har gjennomført en tankevekkende og oppmerksom diskusjon fordi gruppesamvittigheten blir fullstendig opplagt, og møtelederen spør om noen protesterer mot gruppens konsensus. Uavhengig av hvordan en gruppe bestemmer seg for å avholde gruppesaksmøter – enten med eller uten avstemming – er det viktige å bruke tid på å diskutere gruppens anliggender i åpenhet.

En av de måtene en gruppe kan løse forskjellige saker som kan oppstå på er å holde fokus på gruppens hovedformål om å bringe NAs budskap om tilfriskning til rusavhengige som fortsatt lider. Å praktisere de åndelige prinsippene i de tolv tradisjoner og tolv trinn kan løse de fleste problemer i gruppen. I andre tilfeller kan gruppen be om innspill fra nabogrupper eller gjennom sin gruppeservicerepresentant (GSR) på områdemøtet.

Gruppesamvittighet kan på mange måter forstås som personlig samvittighet. Gruppesamvittigheten reflekterer den kollektive bevisstheten rundt, forståelsen av og overgivelsen til åndelige prinsipper. Gruppens samvittighet tar form og åpenbares når dens medlemmer bruker tid på å snakke med hverandre om personlige behov, gruppens behov og NAs behov som et hele.

Det virker: Hvordan og hvorfor, Tradisjon to

Oversettelse av service materiale godkjent av World Board.

Service brosjyrer bør brukes av medlemmer, grupper og service komiteer som en ressurs, hellere enn å bli lest opp på et NA møte.

© 2010, 2026 by NA World Services, Inc. Alle rettigheter reservert.

19737 Nordhoff Place, Chatsworth, CA 91311

T +1/818.773.9999 • www.na.org

IISBN 978-1-55776-836-0

Item No. NR2202

7/26

Gruppe-saksmøter

SERVICE RELATERT MATERIALE
IKKE MENT TIL Å BLI LEST PÅ TILFRISKNINGSMØTER

Beslutningstaking

Hver NA-gruppe står fritt til å velge en måte å ta beslutninger på som passer best til dens behov. Konsensusbasert beslutningstaking (CBDM) er en prosess som er i samsvar med prinsippene for gruppesamvittighet. Andre beslutningsmetoder, som parlamentarisk prosedyre, kan noen ganger være for komplekse for en gruppes behov og kan ekskludere medlemmer som ikke er kjent med hvordan prosessen fungerer. I motsetning til dette er CBDM en lettforståelig prosess for å oppnå konsensus sammen gjennom diskusjon og samarbeid.

I stedet for å starte prosessen ved å fremme et forslag, introduseres ideer eller forslag, og disse kan tilpasses for å inkludere andre ideer og bekymringer som deltakerne fremmer gjennom diskusjonen. Hvert medlem bringer noen av sine egne ideer til samtalen, og modifiserer kontinuerlig det opprinnelige forslaget til det gjenspeiler gruppens samvittighet som helhet. På grunn av dette kan CBDM anses som mer i samsvar med NAs åndelige prinsipper om anonymitet, ydmykhet, enhet og gruppesamvittighet. CBDM kan være en veldig kreativ prosess som fanger opp medlemmenes ideer på en måte som resulterer i noe annerledes og bedre enn det opprinnelige forslaget.

«Konsensusbasert» betyr at alle gruppens medlemmer er i stand til å akseptere beslutningene som tas, selv om de ikke er 100 prosent enige. Aksept er basert på tre enkle betingelser:

- ✓ Hvert medlem har muligheten til å gi uttrykk for sine meninger;
- ✓ hver enkelt mener de har blitt hørt; og
- ✓ hver enkelt er villig til å støtte et valg som kan være annerledes enn det de ville tatt.

Det er opp til hver NA-gruppe når de skal bruke en CBDM-prosess i stedet for en enkel avstemning. I noen situasjoner, som ved valg, kan det være mer praktisk å avholde en avstemning ved enkel håndsopprekning. På samme måte, hvis en gruppe ikke klarer å oppnå konsensus gjennom CBDM-prosessen, for eksempel når et medlem ikke er villig til å støtte et valg som avviker fra deres eget, kan avstemning løse problemet. Det kan være nyttig å bestemme seg for et støttenivå på mindre enn 100 prosent hvis det kreves en avstemning for å formalisere en beslutning. Et tall mellom to tredjedeler og 80 prosent kan være en god terskel for støttenivået som trengs for å gå videre med en beslutning.

Dette enkle eksemplet gir en idé om hvordan CBDM-prosessen kan fungere i en gruppe:

- Et medlem tar med seg en idé til gruppens forretningsmøte for å endre møteformatet slik at ett av gruppens møter hver måned fokuserer på å diskutere ett av trinnene.
- Møtelederen spør om det er enighet om å godta ideen eller ikke, og om gruppen ønsker å diskutere den.
- Hvis det blir bedt om en diskusjon, spør lederen om alle forstår ideen. Mer informasjon eller avklaring gis om nødvendig.
- Endringer eller bekymringer uttrykkes og diskuteres av alle tilstedeværende medlemmer. Under denne diskusjonen kontrollerer lederen at alle har hatt muligheten til å snakke, og sjekker jevnlig for konsensus ved å spørre: «Kan vi alle bli enige om dette, eller trenger vi mer tid?»
- Hvis det ikke oppnås konsensus innen den tilgjengelige tiden, kan gruppen bestemme seg for å ikke ta ideen videre, se den på nytt en annen gang, eller løse problemet med en avstemning om nødvendig.

Med ideer som involverer mer enn et enkelt ja eller nei, kan CBDM være mer inkluderende for alle medlemmers synspunkter og derfor mer åndelig. Det er slik vi manifesterer ideen om at «sammen kan vi gjøre det vi ikke kan gjøre alene» i en tjenestesetting. En mer detaljert forklaring av CBDM-prosessen finnes i *CBDM Basics*, som er lagt ut på na.org/basics.

Delegasjon

Vårt andre konsept forklarer at «Det endelige ansvaret for og den endelige autoriteten over NA-tjenestene ligger hos NA-gruppene.» Samtidig slår vårt tredje konsept fast at «NA-gruppene delegerer den nødvendige autoriteten til servicestrukturen for å utføre de oppgavene de er tildelt.» Essayet om det tredje konseptet (fra *Tolv konsepter for NA-tjeneste*) utdyper denne ideen:

«Når våre grupper ikke trenger å godkjenne hver enes-te beslutning tatt på deres vegne på alle servicenivåer, står de fritt til å vie sin fulle oppmerksomhet til å bringe NA-budskapet videre på sine møter.»

Ved å delegere noe av sin beslutningsmyndighet til det større servicesystemet – området, regionen, på sone eller på verdensnivå – kan NA-grupper i hovedsak fokusere på sitt primære formål. Som tradisjon ni minner oss om, er det derfor gruppene opprettet servicestrukturen i utgangspunktet. Servicesystemet inkluderer servicekomiteer som kan organisere aktiviteter og arrangementer, opprettholde PR-tjenester, drive telefonlinjer eller administrere relasjoner med sykehus og institusjoner. Alle disse oppgavene ville være for tidkrevende for gruppene å gjøre på egenhånd. I stedet gir gruppene sine lokale servicekomiteer myndighet til å bruke sin beste dømmekraft til å ta avgjørelser som ikke påvirker gruppen spesifikt.

Den beste måten en gruppe kan stole på servicestrukturen på, er å være bevisst i valget av betrodd tjenere. Når betrodd tjener velges med omtanke, er de nettopp det – betrodd til å utføre ansvaret gruppene har tildelt dem.

Rollen til en GSR er et godt eksempel. GSR-en representerer sin hjemmegruppe på møtet i det lokale servicekomitéen, og vil vanligvis bringe tilbake til gruppene eventuelle avgjørelser som krever gruppens innspill. Imidlertid kan det være saker som dukker opp som GSR-en ikke har tid til å bringe tilbake til gruppen. I tilfeller der det er behov for en avgjørelse før et gruppemøte kan innkalles, kan GSR-en få myndighet til å stemme på vegne av gruppen fordi hjemmegrupped medlemmene, gjennom gruppesamvittighet, har betrodd GSR-en denne myndigheten. Dette er et eksempel på effektiv delegering.

God kommunikasjon og rapportering styrker tilliten mellom betrodd tjener og deres grupper. En solid forståelse av hvordan gruppen deres som helhet tenker og tar avgjørelser hjelper en GSR med å bære den samvittigheten gjennom servicesystemet. På samme måte får gruppene tillit til GSR-er som tydelig og nøyaktig rapporterer tilbake hva som skjer på de andre tjenestenivåene. Sterke hjemmegrupper er bygget på denne toveisstrømmen av tjeneste og kommunikasjon.

Ettersom vår tillit til en høyere p vokser, blir det lettere å gi slipp på egne ønsker og slutte å slåss for det vi vil ha. Med en holdning av overgivelse blir det lettere å samarbeide for gruppen.

Det virker: Hvordan og hvorfor, Tradisjon en

Å opprettholde sterke hjemmegrupper

Det er mange måter grupper kan diskutere viktige saker utenfor gruppesaks møtet på. Det som er viktig er at gruppen bruker tid på å utvikle en gruppesamvittighet, enten i et vanlig gruppesaks møte eller i et ekstraordinært møte. Noen grupper gjennomfører regelmessig selvransakelse i forhold til gruppens evne til å bringe NAs budskap videre på, mens andre tar fatt i ting når de oppstår. Arbeidsarket– *Building Strong Home Groups* (som kan finnes ved hjelp av søkefunksjonen på nettsiden na.org) er én ressurs medlemmer kan bruke for å styrke sine hjemmegrupper. Grupper kan også svare på noen av følgende spørsmål når de diskuterer hvordan de skal etablere sterke hjemmegrupper:

- Hvor effektiv er gruppen i å bringe NAs budskap om tilfriskning videre?
- Hvordan kan gruppen bli mer gjestfri og tilgjengelig for flere rusavhengige i nærområdet?
- Hvordan arbeider gruppen for å etablere et trygt miljø for nykommere? Blir nykommere utsatt for upassende henvendelser (inkludert seksuelle eller økonomiske forslag)?
- Passer møteformatet gruppen?
- Etablere møtelederen eller sekretæren en atmosfære av tilfriskning på møtet?
- Lever gruppens medlemmer etter NAs prinsipper og deler om dem i gruppen?
- Er møtedeltagelsen jevn eller økende?
- Hvordan opprettholder gruppen en god tilknytning til møtelokalet?
- Tenker gruppen på sitt offentlige rykte i det større samfunnet?
- Praktiserer gruppen Anonyme Narkomanes tolv tradisjoner og tolv konsepter?
- Brukes gruppens midler på en klok måte? Hvordan bruker gruppen sine midler for å fremme Nas budskap?
- Har serviceorganisasjonen på område-, regions-, sone- eller verdensnivå spurt gruppen om tilbakemelding?
- anbefaler gruppen sine nye medlemmer til å gjøre service i gruppen?
- Hvordan forbereder gruppen betrodd tjener til andre serviceposisjoner?